

Recensie: Annie de Musical ★★★★★*****

Stadsschouwburg Antwerpen
dinsdag 18 februari 2020

foto © Luk Monsaert

Recensie:

Al sinds 1977 kunnen jong en oud genieten van de capriolen van het roodharige weesmeisje Annie in de zoektocht naar geluk en haar ouders. 'Annie de Musical' is in de loop der jaren uitgegroeid tot één van de grote klassiekers in het genre van de feel-good familiemusicals. Het is dan ook geen wonder dat Music Hall deze voorstelling nu opnieuw in de Stadsschouwburg in Antwerpen op de planken zet, zij het in een opgefriste en aan de tijd aangepaste versie. Zo heeft Annie niet meer de overdreven krullenbol, kan ondertussen ook een vrouw het tot president schoppen en is het vergaren van rijkdom en status niet meer uitsluitend weggelegd voor de blanke, bevoorrechte klasse. Aan het hart van de musical heeft men echter niet geraakt: het positieve gevoel, de humor, de romantiek en de liedjes zijn gebleven. Voeg daarbij een leuke, speelse vormgeving, een live-band en een absolute topcast met onder andere Willemijn Verkaik, Deborah De Ridder en Josefien Derijcke en je krijgt een ijzersterk product dat je weet te ontroeren en spontaan een blij gevoel geeft.

Interview Deborah De Ridder

Soms weet je na de eerste paar noten al dat het goed zit en dat is bij deze productie van 'Annie' net zo. Het nummer 'Wachten' is nog niet halfweg of we zijn al fan van Josefien Derijcke. Het beeld klopt, het gevoel zit juist en vooral: ze zingt op toon. Zelfs die hele vervelende, eigenlijk veel te hoge noten worden goed gezongen. Zo'n opening, dat kan best tellen. Na dat eerste solonummer voel je eigenlijk al dat het bekendste nummer uit deze musical, 'Morgen', alleen maar een succes kan worden. Het zegt veel over de kwaliteit van de uitvoerster wanneer je na een eerste deel vol vrolijke deuntjes, grappen en grollen toch tot tranen toe ontroerd raakt als "De nachten zijn koud â€! en donker." nog maar weerklinkt. Josefien Derijcke bewijst in 'Morgen' ten volle dat ze met recht en rede deze rol heeft toebedeeld gekregen.Â Music Hall heeft voor deze productie een sterke cast weten te strikken voor de rollen van de weeskinderen. In het verleden gebeurde het wel vaker dat de jongsten de zwakke schakel in het geheel waren, maar daar heeft deze 'Annie' absoluut geen last van. Ze spelen overtuigend, ze klinken goed en vooral Fien Vosters in de rol van Molly is echt om op te eten.

Daar waar wij het figuurlijk bedoelen, zou Juffrouw Hannigan het misschien liever letterlijk nemen. In andere uitvoeringen merk je nog wel eens dat dit personage het alleen moet hebben van dronken humor, maar in deze productie is de rol veel rijker geworden. Willemijn Verkaik zet een fenomenale Juffrouw Hannigan neer. Het helpt natuurlijk ook dat vertalers Rob De Graaf en Roy Peters een ferme portie taalhumor en een meer dan gezonde dosis cynisme in het script hebben gestoken, maar Willemijn brengt het ook nog eens op smaak met een heerlijke mimiek, een klok van een stemgeluid, aangepaste stemmetjes, geluidjes en een stemtimbre dat gaat van pijnlijk schel tot verleidelijk zwoel. Het is een vleesgeworden cartoonfiguur in een decor uit een stripverhaal.

Music Hall heeft voor de vormgeving van deze uitvoering van 'Annie de Musical' in een ode aan 'Little Orphan Annie' van Harold Gray volledig de kaart getrokken van de stripwereld. Alle grote decorstukken lijken wel uitgeknipt uit een strip. De wereld van Annie is tweedimensionaal en vluchten door de straten van New York wordt lopen tussen en achter beschilderde panelen die telkens stukjes van die stad tonen.

Deze stilistische keuze werkt niet alleen, ze levert wat ons betreft ook een meerwaarde op.

Dit is zeker ook het geval voor de actualisatie van deze klassieker. Meisjes van nu kunnen zich veel sneller identificeren met een Annie met gewoon lang haar in plaats van een pluizige krullenbol. Verder heeft Music Hall er ook terecht voor gekozen om af te stappen van het cliché dat alle succesvolle personen bij voorbaat mannelijk en blank moeten zijn. De wereld is sinds 1977 toch behoorlijk veranderd. Doris Baaten mag in de rol kruipen van een vrouwelijke president van de VS in een Oval Office waar de rood-witte strepen van de Stars en Stripes vervangen zijn door regenboogkleurtjes. Ze heeft het over fake news en het bouwen van een muur terwijl we gefascineerd kunnen kijken naar haar rare kapsel. Uiteraard is elke verwijzing naar bestaande presidenten puur toeval, maar het voelt wel actueel aan.

Ook de keuze om geen blanke Oliver Warbucks te casten, kan alleen maar toegejuicht worden. Een donkere huidskleur verandert niets aan de charme van het liefdesverhaal tussen Oliver en Grace of de essentie van de rol van Warbucks. Het zorgt er alleen voor dat we, in navolging van Londen en Nederland, eindelijk afstappen van een geheel blanke hoofdcast en wat meer diversiteit op het podium zien. En hoewel Roberto de Groot eigenlijk "maar" understudy is voor de rol van Oliver Warbucks, kunnen we enorm genieten van zijn prestatie. Zijn stem past perfect bij die van Deborah De Ridder.

Zij keert hier terug naar haar roots. In de jaren '90 speelde ze als 9-jarige in het KJT (nu het Paleis, de buur van de Stadsschouwburg n.v.d.r.) nog de rol van Annie. Nu mag ze schitteren als Grace. Deborah brengt warmte in de voorstelling en dit zowel in haar personage als in haar zang. Ze ontfermt zich als een surrogaatmoeder over Annie en de magie tussen Deborah en Josefien werkt vertederend. Hun positivisme werkt aanstekelijk. Dat maakt ook dat je bij 'Annie de Musical' met een heel opgewekt gevoel de zaal verlaat terwijl je stilletjes in je achterhoofd de melodie van 'Morgen' niet kan lossen.

Deze Music Hall-productie van 'Annie de Musical' is dan ook een aanrader voor klein en groot. De kleintjes kunnen genieten van hun kennismaking met het guitige, roodharige weesmeisje terwijl de iets minder jonge toeschouwers zich volledig mogen laten onderdompelen in een bad van nostalgie met een actueel laagje humor.

< Sascha Siereveld >

De cast:

Josefien Derijcke als Annie
Fien Vosters als Molly
Amy Quick als Duffy
Ayco Vanderkelen als Tessie
Robbe De Villa als Micky
Romy Van Minnebruggen als July
Sterre Verschoor als Pepper
Willemijn Verkaik als Juffrouw Hannigan
Deborah De Ridder als Grace
Myrthe Huber als Lily
Suite Sjoerd Spruijt als Rooster
Hannigan
Roberto de Groot als Oliver Warbucks
Doris Baaten als vrouwelijke president